

ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม

โครงการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชน

SATISFACTION OF THE TRAINEES TOWARD THE OCCUPATION DEVELOPMENT PROGRAM

สิฏฐากร ชูทรัพย์*

Sittakorn Choosup

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชนซึ่งเป็นการบริการวิชาการให้กับชุมชนอันเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 คน เป็นผู้เข้ารับการอบรมโครงการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนใน 3 ด้าน คือ ด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านวิทยากรฝึกอบรม ด้านการจัดการอบรม

ผลการศึกษตามจำนวนผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทั้งด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านวิทยากรฝึกอบรม ด้านการจัดการอบรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพพบว่า ข้อเนื้อหาการอบรมมีความเหมาะสมกับความรู้เดิมของผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่นๆผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และหลักสูตรการฝึกอบรมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การอบรม, อาชีพ

Abstract

Research were to study the sati fact in level of the trainee toward the occupation development program, the occupation development program were the cooperative program between Srinakharinwirot university and Thonburi Commercial college. Population of this

* อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 ซอยสุขุมวิท 23

study were 183 the trainees of this program. The training program were studies in the three aspects: content trainers and the program management the results were as follow

The opinions of the trainers in Content of program compare with basic knowledge were low level. The opinions of the trainees in the trainers aspect and program management were high level. The compare of the opinion of the trainees with different age education level and type of training program has no statistically significant but the compare of opinion of the trainees with different sex has a statistically significant level of 0.01

Keywords: Satisfaction, Training, Career

บทนำ

การพัฒนาชุมชนมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาให้แต่ละชุมชนมีความสามารถในการสร้างศักยภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้เข้าสู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน การประกอบอาชีพของแต่ละชุมชนเป็นกิจกรรมที่ต้องมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การให้ความช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ช่วยให้เกิดการประกอบอาชีพเบื้องต้น เพราะการประกอบอาชีพให้กับชุมชนจำเป็นต้องมีการสร้างทักษะสำคัญในการประกอบอาชีพอันได้แก่ ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพที่ชุมชนต้องการในการเริ่มต้นและดำเนินการประกอบอาชีพที่ยั่งยืนต่อไป การได้รับการฝึกทักษะและการให้ความรู้เรื่องวิธีการประกอบอาชีพอิสระจะสามารถช่วยให้ชาวชุมชนสามารถนำความรู้ และทักษะที่ได้รับจากการฝึกฝนนำไปสู่การดำเนินการประกอบอาชีพอิสระตามความถนัดของผู้ประกอบอาชีพสืบไป

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจึงได้ร่วมมือกันเพื่อจัดโครงการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้สนใจจะ ประกอบอาชีพอิสระในชุมชน โดยจำเป็นต้องฝึกอบรมโดยวิทยากรจากสถาบันการศึกษาทั้ง 2 แห่งเป็นผู้จัดหาวิทยากรให้ความรู้และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการอบรมจากชุมชนต่างๆ โดยมีระยะเวลาการอบรมประมาณ 1 วัน โดยที่วิทยากรไปดำเนินการอบรมภายในชุมชนต่างๆ และในการอบรมแต่ละครั้งวิทยากรจะทำการประเมินผลการอบรมในการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการเข้ารับการอบรมทุกครั้งที่มีการจัดอบรม ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ จึงต้องการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการเผยแพร่อาชีพสู่ชุมชน เพื่อให้เป็นองค์ประกอบที่ 5 การบริหารวิชาการแก่สังคมตามตัวบ่งชี้ที่ 5.2 และตัวบ่งชี้ที่ 5.3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม จำแนกตามเพศ อายุ ชุมชน อาชีพ และประเภทของหลักสูตรการฝึกอบรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม จำแนกตามเพศ อายุ ชุมชน อาชีพ และประเภทของโครงการอบรม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตของการค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ประชากร คือ ชาวชุมชนที่เข้าร่วมการฝึกอบรมตามโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชน ในระหว่างปีงบประมาณ 2553-2554
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างจำนวนตามที่เข้าร่วมโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชน

ทบทวนวรรณกรรม

1. ความหมายและความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจะถูกกำหนดขึ้นโดยความแตกต่างระหว่างสิ่งซึ่งคนได้รับมาจริง และขนาดที่เขาคาดคิดว่าเขาควรจะต้องได้รับเท่าไร จึงจะเหมาะสมและถูกต้อง ถ้าหากสิ่งที่เขาได้รับจริงน้อยกว่าที่คาดคิดไว้มาก ดังนี้ความไม่พอใจก็ย่อมจะมีมากด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ในแง่ของขนาดของสิ่งที่แต่ละคนคาดหวังควรจะได้รับมากหรือน้อยเพียงใดนั้น มักจะได้รับอิทธิพลผลกระทบที่มาจาก การได้เห็นว่าคุณคณฝ่ายอื่น ๆ ได้รับอะไรบ้างเป็นสิ่งสำคัญ เพราะคนโดยธรรมชาติมักจะชอบเปรียบเทียบอยู่ตลอดเวลาในสิ่งที่เขาได้ทุ่มเทลงไปให้กับงาน กับสิ่งที่เขาได้รับตอบแทนกลับมา โดยพยายามเทียบกับคนอื่น ๆ ที่ได้รับตอบแทนกลับมาจากงานที่เขาเหล่านั้นได้ทำไปว่า ยุติธรรมแค่ไหน ถ้าหากจากการเปรียบเทียบปรากฏว่า เขาไม่ได้รับความยุติธรรมพอ เมื่อเทียบกับกรณีของคนอื่น ๆ แล้วเช่นนี้ ความไม่พึงพอใจก็จะปรากฏขึ้นมาทันที และในเรื่องนี้ปัญหามักจะเกิดขึ้นเป็นประจำมิได้ขาด และก็มักจะเป็นปัญหาที่สำคัญด้วย นั่นคือ คนทุกคนมักจะมีจุดอ่อนที่มองถึงการทุ่มเทที่ได้ทำลงไป และผลสำเร็จที่ได้รับมา ทั้งของคนอื่น ๆ และของตนเองผิดพลาดเสมอ และมักจะจบลงด้วยอาการที่แสดงถึงความไม่พอใจ ทั้ง ๆ ที่ถ้าหากได้พิจารณาอย่างละเอียด ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงแล้ว ปัญหาความไม่พอใจอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ แต่ในอีกทางหนึ่งก็มีปัญหาเกิดขึ้นได้เช่นกัน คือ เขาอาจพิจารณามองผลการทำงานผิดความจริงไป โดยสำคัญผิดคิดว่า ตนทำได้ดีและได้รับผลตอบแทนกลับมาคุ้มค่า ดังนี้ความพึงพอใจก็จะมีได้ ทั้ง ๆ ที่ถ้าพิจารณาสถานการณ์อย่างรอบคอบและถูกต้องแล้ว เขาอาจจะเกิดความไม่พอใจขึ้นได้เหมือนกัน (ธงชัย สันติวงษ์. 2535 : 65)

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ ว่าเป็นความรู้สึกในทางบวก คือ ความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้คนเกิดความสุข หรือความรู้สึกสลับซับซ้อนและความสุขนี้ก็มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพอใจเพิ่มขึ้นได้อีก

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความพอใจแก่มนุษย์ได้แก่ทรัพยากร (Resource) หรือสิ่งเร้า (Stimuli) การวิเคราะห์ระบบความพอใจ คือ การศึกษาว่า ทรัพยากร หรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นที่ต้องการ ในการที่จะทำให้เกิดความพอใจ และความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน แต่เนื่องจากทรัพยากรในโลกนี้มีอยู่จำกัด ดังนั้นความพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด เมื่อมีการจัดทรัพยากรที่มีอย่างถูกต้องเหมาะสม สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นทรัพยากรของระบบความพอใจอันหนึ่ง ดังนั้น การออกแบบสภาพแวดล้อม คือ การตัดสินใจจัดทรัพยากรที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่อย่างไรให้เกิดความพอใจได้ (วิภาพรรณ หิรัญเกิด. 2545)

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2003) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตั้งเครียด เช่น ความหิว กระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตั้งเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชน แบ่งได้เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ชุมชน อาชีพ และประเภทของหลักสูตรการฝึกอบรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) มีค่าความเชื่อมั่น 0.90

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้เข้ารับการอบรมโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชนแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ
- 2) ด้านวิทยากรฝึกอบรม
- 3) ด้านการจัดการฝึกอบรม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากผู้เข้ารับการอบรมโดยแจกแบบสอบถามจำนวน 183 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน 183 ฉบับ โดยคิดเป็นร้อยละ 100

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 การคำนวณหาค่าร้อยละของผู้เข้ารับการอบรม

3.2 วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างทางอย่างมีนัยสำคัญใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชนสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง 154 คน คิดเป็นร้อยละ 84.20 เป็นชาย 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80

1.2 อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุมากกว่า 20 ปี จำนวนร้อยละ 27.90 หรือ 51 คน อายุ 22-30 ปี มีจำนวนร้อยละ 26.20 หรือ 48 คน อายุ 31-40 ปี มีจำนวนร้อยละ 20.80 หรือ 38 คน อายุเกินกว่า 40 ปี มีจำนวนร้อยละ 25.10 หรือ 46 คน

1.3 อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวนร้อยละ 7.7 หรือ 14 คน รับจ้างจำนวนร้อยละ 31.70 หรือ 58 คน แม่บ้าน/พ่อบ้านจำนวนร้อยละ 23.50 หรือ 43 คน นักเรียน/นักศึกษาจำนวนร้อยละ 31 หรือ 57 คน ไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวนร้อยละ 6 หรือ 11 คน

1.4 ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวนร้อยละ 78.10 หรือ 143 คน และระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีจำนวนร้อยละ 21.90 หรือ 40 คน

1.5 ประเภทของหลักสูตรการฝึกอบรมอาชีพเพื่อชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการทำอาหารญี่ปุ่นจำนวนร้อยละ 45.90 หรือ 84 คน การทำธุรกิจประดิษฐ์ร้อยละ 25.70 หรือ 47 คน การทำธุรกิจแฟรนไชส์จำนวนร้อยละ 13.10 หรือ 24 คน การทำบัญชีต้นทุนและการปรับปรุงบุคลากรร้อยละ 15.30 หรือ 28 คน

2. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชน

ผู้เข้ารับการอบรมโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนมีความพึงพอใจด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านวิทยากรฝึกอบรม และด้านการจัดการอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพพบว่า ข้อเนื้อหาการอบรมมีความเหมาะสมกับความรู้เดิมของผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่นๆผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านวิทยากรฝึกอบรมเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการอบรมเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชน พบว่า

3.1 ผู้เข้ารับการอบรมที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้เข้ารับการอบรมเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าผู้เข้ารับการอบรมเพศชาย

3.2 ผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพและด้านการจัดการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิทยากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผู้เข้ารับการอบรมที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพและด้านการจัดการอบรมมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิทยากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ผู้เข้ารับการอบรมเลือกประเภทหลักสูตรการอบรมเพื่อชุมชนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพและด้านการจัดการอบรมมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิทยากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ผู้เข้ารับการอบรมที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชน

4.1 ด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ

- 1) ควรจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน เป็นระเบียบตามลำดับ
- 2) อยากให้มีวิชาอื่นๆ อีก เช่น ด้านกฎหมาย
- 3) เป็นเนื้อหาที่ดีมาก สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
- 4) การตรวจบัญชีดีมาก ไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้ความรู้เต็มที่
- 5) ทำให้ได้ความรู้นำไปประกอบอาชีพเสริม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 6) ควรเพิ่มเวลาในการอบรมให้มากกว่านี้ หรือไม่ก็ลดหลักสูตรให้น้อยแต่

เพิ่มเวลา

- 7) ท่านวิทยากรสื่อการพูดได้เข้าใจดี และมีประโยชน์
- 8) อยากให้เพิ่มเวลาในการอบรมให้มากกว่านี้

4.2 ด้านวิทยากรฝึกอบรม

- 1) วิทยากรฝึกอบรมมีอัธยาศัยดี พูดจาดี เข้าใจง่าย อารมณ์ดี พูดเก่ง นิสัยดี
- 2) ให้คำปรึกษาชัดเจน สอนตัวต่อตัวดี
- 3) ท่านวิทยากรใจดีมาก ตั้งใจสอนอย่างเต็มที่ ตอบทุกคำถามที่มีคนถาม
- 4) ควรเพิ่มวิทยากรให้มากขึ้น
- 5) ผู้อบรมและวิทยากรเป็นมิตรกับผู้อบรม

เป็นกันเอง

4.3 ด้านการจัดการอบรม

- 1) ควรเพิ่มเวลาการจัดอบรมให้มากกว่านี้ ต่อการอบรมบางคนเข้าใจบางคนไม่เข้าใจ
- 2) ควรแจ้งล่วงหน้าในเวลาที่มากกว่านี้
- 3) อยากให้มีอบรมบ่อยๆ ซอบมา
- 4) เป็นสิ่งที่ดีที่ควรจัดให้มีอีก อยากให้ไปในสถานที่ต่างๆ บ้าง หรือจังหวัดใกล้เคียง
- 5) ควรมีการจัดอบรมให้บ่อยขึ้น และเชิญวิทยากรมาบ่อยๆ
- 6) หลักสูตรและเวลาควรจัดให้เหมาะสมกัน

สรุปและอภิปรายผล

1. ด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนมีระดับความพึงพอใจด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ การประกอบอาชีพจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านเนื้อหาการประกอบอาชีพเพื่อนำเนื้อหาไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ดังนั้นหลักสูตร เนื้อหา และการฝึกทักษะในการประกอบอาชีพจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นเนื้อหาที่เข้ารับการอบรมควรได้รับการถ่ายทอด เพื่อนำไปใช้ในการแสวงหาโอกาสในการทำธุรกิจต่อไป และความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพควรได้รับการถ่ายทอด และสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียนและสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้เพิ่มเติมได้ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538, หน้า 49-50) ที่กล่าวว่า ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระจะต้องมีความรู้พื้นฐานในการทำธุรกิจ ความพึงพอใจในการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นผู้เข้ารับการอบรมจึงมีความพึงพอใจด้านการนำเนื้อหาไปใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก

2. ด้านวิทยากรฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนมีระดับความพึงพอใจด้านวิทยากรฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะวิทยากรเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการสร้างอาชีพให้กับผู้เข้ารับการอบรม หากวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่เข้ารับการอบรม ความรู้จะถูกถ่ายทอดไปยังผู้เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมจึงจำเป็นต้องได้รับความรู้จากวิทยากรและต้องได้รับการฝึกทักษะจากวิทยากรที่มีการเตรียมการสอนอย่างดี และวิทยากรต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถและบุคลิกลักษณะทั้งภายนอกและภายในที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้เข้ารับการอบรมด้วย เหตุ

นี้ผู้เข้ารับการอบรมจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2538)[4] ที่กล่าวว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในกิจการของตนโดยเฉพาะในการประกอบอาชีพอิสระและธุรกิจขนาดย่อม ล้วนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้นี้ครอบคลุมการเรียนรู้เทคนิคและวิธีการของอาชีพนั้น การเรียนรู้ด้วยตนเองไม่สามารถทำได้หากไม่ได้เริ่มต้นจากการถ่ายทอดของวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถ การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงจะสามารถเกิดขึ้นหลังจากการได้รับการถ่ายทอดความรู้จากวิทยากร ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมจากวิทยากรจึงอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการจัดการอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการสร้างอาชีพเพื่อชุมชนมีระดับความพึงพอใจด้านการจัดการอบรมอยู่ในระดับมาก เพราะการจัดการอบรมได้มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า มีการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ มีการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมให้กับผู้เข้ารับการอบรม การเตรียมสถานที่ อุปกรณ์และกิจกรรมในการอบรมที่มีเพียงพอ มีเวลาในการอบรมที่เหมาะสมทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้เข้ารับการอบรมมีความคาดหวังเมื่อมาเข้ารับการอบรมกับประสบการณ์ด้านการอบรมที่ได้รับมาจริง ผู้เข้ารับการอบรมเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรมจึงส่งผลอย่างยิ่งต่อการจัดการอบรม ผู้จัดการอบรมและวิทยากรผู้ให้ความรู้จะต้องปรับปรุง หรือ จัด การ ให้ ผู้ เข้า ร ับ ก า ร อ บ ร ม ได้ ร ับ ค วาม ร ู้ และ ทักษะ ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ธงชัย สันติวงษ์ (2535 : 65)[1] ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจจะถูกกำหนดขึ้นโดยความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คนได้รับมาจริงและสิ่งที่เขาคาดหวังควรจะได้รับเท่าไร จึงจะเหมาะสมและถูกต้องและสอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาวนีย์ วิวัฒน์วานิช (2541 : 10)[5] ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประมาณค่า ดังนั้นความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมจึงอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

1. การอบรมและวิทยากร การจัดงานควรมีการปรับเนื้อหาการอบรมให้มีความเหมาะสมกับความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการสอบถามความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและเนื้อหาในการอบรม
2. ควรมีการปรับปรุงด้านวิทยากรฝึกอบรมและการจัดการฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้นโดยการทำสิ่งที่ดำเนินการอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2548). **สำรวจความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิต**

มหาวิทยาลัยรามคำแหง รุ่นปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธงชัย สันติวงษ์. (2535). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิภาพรรณ หิรัญเกิด. (2545). **การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการบริการห้องพัก**

บริเวณถนนรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เสาวนีย์ วิวัฒน์วานิช. (2539). **มิติใหม่ของกิจกรรมนักศึกษา: พื้นฐานและบริการนักศึกษา.**

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

Kotler, Phillip; & Gary Armstrong. (2003). **Marketing Management Eleventh Edition.**

New Jersey: Prentice Hall (Pearson Education).